

Az istentisztelet további része alatt Erzsikéhez telefon érkezett. Testvére telefonált, hogy édesanyjuk (Éva néni, 76 éves) leesett egy székről, nagyon megütötte magát, megsérült, és most szállítják be a kórházba. Erzsike gondolkodott picit, majd imádkozott, és az Ige, amit az imént hallott, teljes erővel ott dolgozott benne. „Mert Te Uram, megáldod az igazat, és KÖRÜLVESZED A TE JÓVOLTODDAL, mint egy pajzzsal.” Vette a hírt, és ottmaradt az istentiszteleten. Nem lesz semmi baj. Az Úr körülvette anyukáját - aki idős korában ismerte meg az Úr Jézust, és már több gyógyíthatatlan betegségből gyógyult meg az Úr jóvoltából, (kegyelméből), imádságra, hit által. Legutóbb éppen a cukorbetegségtől szabadította meg az Úr Jézus.

Azután egy óra múlva jött a következő telefon: Éva nénit kivizsgálták, összeroppant az egyik csigolyája, nem tud lábra állni, rettenetes fájdalmai vannak. Erre már Erzsike is felpattant, bár az Ige ott volt a szívében, de érezte, be kell, hozzá menjen. Még annyit megtett, hogy üzenetben megkérte, hogy a gyülekezet imádkozzon édesanyjáért, s már indult is be hozzá, a kórházba.

Két dolog történt a következő fél órában. Ő az úton állandóan a hallott és megértett (hittel megragadott) Igét mondta: „Mert Te Uram, megáldod az igazat, és körülveszed a Te jó-voltoddal, mint egy pajzzsal”, lerögzítette az Úr előtt. Az Ige igaz. A gyülekezet pedig (amint a kérés eljutott a pásztorhoz) egy akarattal, hatalommal imádkozott az édesanyjáért.

Mire Erzsike a kórházba beérkezett, édesanyja széles mosollyal ott állt, és arra várt, hogy hazaengedjék. Nem volt hajlandó leülni, egyetlen percre sem! Azt mondta: „semmi bajom, nem értem, miért kellene bent maradnom”. De még hátra volt az ideggyógyász, és még egy kontroll (CT) vizsgálat (az első vizsgálat, a röntgen vizsgálat, mutatta ki a 12-es csigolya törését).

Megtörtént mindkettő, az édesanya jó kedve ellenére - pedig sem leülni, sem ágyra feküdni nem volt hajlandó, hiszen ő teljesen egészséges ☺.

S a második vizsgálat mit mutatott ki?

Valóban, VOLT egy törés, egy „KORÁBBI” törés a csigolyán, de ez már nagyon régen lehetett, hiszen csak a vonala látszik, a csigolya TELJESEN ÖSSZE VAN FORRVA. Erzsike, a testvére, és Éva néni, minden erejükkel megfeszítve sem tudtak visszaemlékezni egyetlen eseményre sem, az édesanya életében, amikor eltörte volna bármelyik csigolyáját. De az, amit először megállapítottak - röntgenvizsgálattal - hogy a csigolya összeroppant, már nem volt kimutatható a második vizsgálat során. Csak a nyoma. A forradás!

Sőt. Azt mondták Éva néninek: „az ön csontjai olyanok, mint egy fiatal nő csontjai”. Éva néni pedig boldog mosollyal az arcán hazament, hiszen tudta, az Úr őt meggyógyította. És Erzsike is tudta - „Mert Te Uram, megáldod az igazat, és körülveszed a Te jó-voltoddal, mint egy pajzzsal.”